

ЛЕВ ТОЛСТОЙ

БУЛКА И ГЛИГАНЪТ

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Веднџ в Кавказ ние трџгнахме на лов за глигани и Булка дотџрча подире ми. Щом ловните кучета подгониха дивеча, Булка се хвърли по техния глас и се скри в гората. Беше през месец ноември: глиганите и свините по туй време са много тлъсти.

В Кавказ, по горите, където живеят глиганите, има много вкусни плодове: диво грозде, шишарки, ябълки, круши, къпини, жълди и трънки. И когато всичките тези плодове узреят и ги докосне студът, глиганите се охранват и тлъстят.

По туй време глиганът бива толкова угоен, че не може дълго време да бяга пред кучетата. След като го преследват час-два, той се мушва в гъсталака и спира. Тогава ловците тичат към онова място, където е спрял, и стрелят. По лая на кучетата може да се разбере дали глиганът е спрял, или бяга. Ако бяга, кучетата лаят с квичене, сякаш ги бият; ако пък е спрял, те лаят като на човек и вият.

По време на този лов аз дълго тичах през гората, но нито един път не ми се падна случай да пресека пътя на глиган. Най-сетне чух проточения лай и вой на ловните кучета и се затекох към онова място. Бях наближил до глигана. Чувах вече трясък в гъсталака. Глиганът се давичкаше с кучетата. Но по лая се разбираше, че те не го хващат, а само се въртят около него. Изведнџ чух — нещо зашумоля отзад, и видях Булка. Той изглежда беше загубил ловните кучета в гората и се беше забъркал, а сега чуваше техния лай и също като мене, колкото му сили държат, се търкаляше към оная страна. Той бягаше през полянката по високата трева и аз виждах само неговата черна глава и захапания език между белите зъби. Извиках го, но той не се огледа, задмина ме и се скри в гъсталака. Затехох се подире му, но колкото подалеко отивах, толкова гората ставаше по-гъста и по-гъста. Клонките събаряха шапката ми, шибах ме по лицето, шиповете на трънките се закачаха за дрехите ми. Наближих вече лая, но нищо не можех да видя.

Изведнџ чух как кучетата залаяха по-силно, нещо силно затрещя и глиганът почна да пухти и загруктя. Така си и мислех — сега Булка се е добрал до глигана и се е заел с него. С последни сили се затехох през гъсталака към онова място. В най-глухия гъсталак видях едно пџстро ловно куче. То лаеше и виеше на едно място, а на три крачки от него нещо се движеше насам-натам и се чернееше.

Когато приближих още повече, аз съзрях глигана и чух как Булка пронизително заквича. Глиганът загруктя и се втурна срещу ловното

куче, кучето подви опашка и отскочи настрана. Виждах вече хълбока на глигана и неговата глава. Прицелих се в хълбока и гръмнах. Видях, че го улчих. Глиганът изгрухтя и затрещя далеко от мене в гъсталака. Кучетата квичаха и лаеха след него; аз се провирах през гъсталака подире му. Изведнъж почти под краката си видях и чух нещо. То беше Булка. Кучето лежеше на хълбока си и квичеше. Под него имаше локва кръв. Помислих си: отиде кучето; но сега не ми беше до него и намирах по-нататък. Скоро видях глигана. Кучетата го хващаха отзад, а той се извъръщаше ту на едната, ту на другата страна. Като ме видя, глиганът се втурна към мене. Гръмнах за втори път почти в упор, тъй че четината на глигана се запали и той загрухтя, олюля се и цялото му туловище рухна на земята.

Когато се приближих, глиганът беше вече мъртъв и само ту тук, ту там се подуваше и потръпваше. Но кучетата бяха настръхнали, едните късаха корема и краката му, а другите лочеха кръв от раните му.

Тогава си спомних за Булка и тръгнах да го диря. Той пълзеше насреща ми и стенеше. Приближих до него, клекнах и разгледах раната му. Беше му разпран коремът и цяло гранче черва се влачеха от корема по сухите листа. Когато другарите приближиха до мене, ние наместихме червата на Булка и му зашихме корема. Додето зашивахме корема и дупчехме кожата, той все ми лижеше ръцете.

Глигана вързахме за опашката на един кон, за да го изкараме от гората, а Булка поставихме на коня и така го докарахме в къщи. Булка боледува около шест недели и оздравя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.